

Resolució 321/2022, de 21 d'abril

Número d'expedient de la Reclamació: 226/2022

Administració reclamada: Ajuntament d'Esparraguera

Informació reclamada: Expedient sobre indemnitzacions a contractistes afectats per la Covid19.

Sentit de la resolució: Desistiment

Resum: L'article 31.1.a RGAIP estableix que un dels requisits que han de constar a la presentació de reclamacions a aquesta Comissió és la identitat de la persona reclamant. En aquest cas, que la Reclamació es presenta en nom d'una empresa, aquest requisit comporta la necessitat de què la persona que actua presentant la Reclamació acrediti que ho fa amb la representativitat corresponent. La presentació de la Reclamació no acredita aquesta representativitat, que tampoc ha estat acreditada malgrat la GAIP ho hagi requerit.

Paraules clau: Ajuntaments. Empreses. Indemnitzacions. Covid19. Reclamació contra silenci. Requisits de la sol·licitud. Representació. Manca d'esmena. Desistiment presumpte.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 9 de març de 2022 entra a la GAIP la Reclamació 226/2022, presentada en representació d'una empresa contra l'Ajuntament d'Esparraguera, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 8 d'octubre de 2021 la persona reclamant demana a l'Ajuntament d'Esparraguera, a banda d'altres pretensions al marge del dret d'accés a la informació pública, còpia electrònica de l'expedient relatiu a les bestretes a compte del pagament de la indemnització als contractistes per danys i perjudicis efectivament soferts durant el període de suspensió del contracte degut a la situació generada per la Covid19.
3. La Reclamació presentada el 9 de març de 2022 indica que l'Ajuntament no ha contestat la sol·licitud.
4. El 15 de març de 2022 la GAIP requereix a la persona reclamant l'esmena de la Reclamació, als efectes d'acreditar la representació en la que afirma actuar la persona reclamant. Informa que si no repara l'esmena en el termini de 10 dies, es considerarà

desistida la Reclamació, en aplicació de l'article 68 de la Llei 39/2015, del procediment administratiu comú (LPAC). Malgrat haver vençut a bastament el termini indicat, no consta a la GAIP resposta de la persona reclamant a aquest requeriment.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional

i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació”.

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Desistiment

Segons l'article 68.1 LPAC, “si la sol·licitud d'iniciació no reuneix els requisits que assenyala l'article 66, i, si s'escau, els que assenyala l'article 67 o altres d'exigits per la legislació específica aplicable, s'ha de requerir l'interessat perquè, en un termini de deu dies, repari la falta o adjunti els documents preceptius, amb indicació que, si no ho fa, es considera que desisteix de la seva petició, amb la resolució prèvia que ha de ser dictada en els termes que preveu l'article 21”.

L'article 31.1.a RGAIP estableix que un dels requisits que han de constar a la presentació de reclamacions a aquesta Comissió és la identitat de la persona reclamant. En aquest cas, que la Reclamació es presenta en nom d'una empresa, aquest requisit comporta la necessitat de què la persona que actua presentant la Reclamació acrediti que ho fa amb la representativitat corresponent. La presentació de la Reclamació no acredita aquesta representativitat, que tampoc ha estat acreditada malgrat la GAIP ho hagi requerit.

En conseqüència, és procedent aplicar la conseqüència prevista per l'article 68.1 LPAC i considerar que la persona reclamant ha desistit de la Reclamació

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

COMISSIÓ DE GARANTIA
DEL DRET D'ACCÉS
A LA INFORMACIÓ PÚBLICA

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 21 d'abril de 2022, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 226/2022 per desistiment i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.